

מראי מקומות לשיעור פרשת כי תצא תשפ"א הרב שבתי סלבטיצקי שליט"א

מהם ארבעת כוחות הנפש שמניעים אותנו?

כי תצא כב א : (א) לא-תראה את-שור אחיך או את-שיו נדחים והתעלמת מהם
השב תשיבם לאחיקך: (ב) ואם-לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל-תוף
פיתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: (ג) וכן תעשה לחמורו וכן תעשה
לשמלתו וכן תעשה לכל-אבדת אחיך אשר-תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל
להתעלם:

תורת מהרש תרלד עמוד קכח : שמות כב ח : על כל דבר פשע על שור על חמור
על שיה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם
אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו.

כי הנה כל משפטי התורה הוא בענין בירור נה"ב וזהו שאהכ' על כל דבר פשע על
שור ועל חמור כו' פי' על שור קאי על נה"ב ששרשו מפני שור שבמרכבה שהוא
בבחי התלהבות וכשנופל למטה יכול להיות מזה שור נגח הוא שופך דם האדם
באדם וכן כל הכועס כו' שהוא בחי התלהבות ולהיטת הלב על שכנגדו המעכבו
למלאות תאות יצרו הרע המסיתו ומדיחו מדרך הטוב. על חמור הוא כמארזל
חמרא אפי' בתקופת תמוז קרירא לי' פי' בתקופת תמוז שהשמש זורח בתוקף מ"מ
קרירא לי' והיינו הגם שמתבונן בענין מ"ש שמש ומגן ה' אלקי' כו' אשר מבחי
התבוננות זו צ"ל בבחי רצוא ותשוקה לאלקות להיות ואהבת את הוי"י שיהי בבחי
אלקיך כו' מ"מ הוא בבחי הקרירות ואינו מתפעל כלל. א"נ חמור ע"ד יחזקאל ד"ג
ך בשר חמורים זורמת כו' שזהו מחמת תאות זרות כו'. על שיה הוא בחי שיה פזורה
וזהו טענת המן ישנו עם אחד מפוזר פי' הגם שהיותם הוא מבחי אחד וכת"י גוי אחד
בארץ שע"י העבודה בתומ"צ ממשיכי' בחי' אחד גם בארץ בבחי' טורי דפרודא ...
מ"מ טענת המן הי' שהם מפוזר ומפורד בין רבות מחשבות הטורדות ומעכבות וה"ז
מעכב משיי ואגודתו על ארץ יסדה בחי' אגודה א' כהנים לויים וישראלים כ"א מפוזר
ומפורד במחשבות זרות כו' י"א ריחא דלבושיכו' ריח בגדיות הנה הוא יש בבחי
ההיפך.

דברים לג יז בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ
והם רבבות אפרים.

שבת נג חמרא אפילו בתקופת תמוז קרירא ליה."

תפלת ר"ה ויו"כ ונתנה תקף קדשת היום, מי במים ומי באש במים

אסתר ג' ת, : ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים

ירמיהו י' יז : שה פזורה ישראל

מועד קטן יז. – אם דומה הרב למלאך ה' יבקשו תורה מפיו ואם לאו אל יבקשו תורה מפיו

תהלים קיט קעו : תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי

בראשית כז, כז' : ויגש וישק לו, וירח את ריח בגדיו, ויברכהו. ויאמר, ראה ריח בגדי כריח שדה אשר ברכו יהוה.

סנהדרין ל"ז ע"א : רבי זירא אמר: מהכא, "וירח את ריח בגדיו", אל תיקרי "בגדיו" אלא בוגדיו.

בראשית רבה פרשה ס"ה, כ"ב: וירח את ריח בגדיו ויברכהו, כגון ... יוסף משיתא, בשעה שבקשו שונאים להכנס להר הבית, אמרו: יכנס מהם ובהם תחלה, אמרין ליה (אמרו השונאים ליוסף משיתא): עול, ומה דאת מפיק דידך (כנס, ומה שאתה מוציא – שלך), נכנס והוציא מנורה של זהב. אמרו לו: אין דרכו של הדיוט להשתמש בזו, אלא עול זמן תנינות, ומה דאת מפיק דידך (כנס פעם שניה, ומה שאתה מוציא – שלך), ולא קיבל עליו. אמר ר' פנחס: נתנו לו מכס ג' שנים ולא קיבל עליו, אמר: לא דיי שהכעסתי לאלהי פעם אחת, אלא שאכעיסנו פעם שניה!? מה עשו לו, נתנו אותו בחמור של חרשים (שולחן של נגרים) והיו מנסרים בו, היה מצווח ואומר: ווי, אוי אוי, שהכעסתי לבוראי.

אור התורה משפטים שמות חלק ד. תורת מהרש תרלד עמוד קכח : אשר יאמר כי הוא זה ע"ד שמים אור לחושך הוא היינו חשך הוא היה גבור ציד הוא עשו אבי אדום משא"כ זה בחי' אור וגילוי זה קלי ואנוהו גם היצה"ר נק' הוא וע"ז אמרו המרגלים כי חזק הוא ממנו